

Nr 165 – luty 2022r.

WIEŚCI Z "PIĄTKI"



Przedszkole Samorządowe Nr 5
przy ul. Krańcowej 5
w Białymstoku

„Luty”

Często w nim bywają jeszcze mrozy trzaskające, za to jest w całtym roku najkrótszym miesiącem.

Lecz nie zrobi nam nic złego mroźny koniec zimy, nakarmimy głodne ptaki, w piecu napalimy.

Szczerzy luty zęby sopli, wszystko mrozem ściska. Niech tam sobie! Wkrótce przyjdzie "kryśka na Matyska".

Gdy obuję ciepłe buty i gdy kożuch włożę, niech tam sobie mroźny luty sroży się na dworze.

J. Ficowski

❖ TO WARTO WIEDZIEĆ

Teatr w życiu przedszkolaka.

Teatr to rodzaj sztuki, który poprzez słowo, ruch, muzykę, elementy plastyczne oddziałuje na widza w sposób szczególny. Jest źródłem przeżyć, wrażeń, kształtuje wyobrażenia, wzbogaca doświadczenia. Edukacja teatralna powinna być integralną częścią wychowania dzieci we współczesnym świecie. Pozwala ona wychować przyszłego aktywnego, wrażliwego odbiorcę sztuki, a także pomaga rozwijać inteligencję emocjonalną każdego dziecka. Teatr jest dla dzieci rzeczywistością wyjątkową, w której wszystko może się zdarzyć. Już samo przekroczenie progu budynku sprawia, że wkracza ono w zupełnie inny świat – krainę bajki, w której uruchamia się dziecięca fantazja. Rozlega się dzwonek, gaśnie światło, unosi się kurtyna. To ważna część przedstawienia, wprowadzająca w świat tajemnicy.

Teatr pozwala na kontakt z żywym słowem, dzięki czemu lepiej rozwija się mowa dziecka, wzbogaca słownictwo. Bycie widzem pomaga w kształtowaniu wrażliwości estetycznej, rozwijaniu zainteresowań czytaniem, sztuką i muzyką. Pozytywny bohater, z którym maluch spotyka się na spektaklu teatralnym, zdobywa jego uznanie, pomaga w zrozumieniu, dlaczego jakieś zachowanie jest dobre, a inne złe.

Pobyt w teatrze ma również ogromne walory wychowawcze. Dziecko nabywa umiejętności zachowania się na widowni, uczy się, w jaki sposób można i należy reagować, jak wyrażać swoje emocje. Ale jednym z najważniejszych efektów pobytu w teatrze jest pobudzenie i rozwój myślenia abstrakcyjnego. Częstość przeżycia i doznania wyniesione z jednego spektaklu są podstawą do wielogodzinnych zabaw zarówno w domu, jak również z rówieśnikami.

Wizyty w teatrze, to doskonała okazja do wspólnego, rodzinnego spędzania czasu – dziewczynki zakładają najładniejsze sukienki, chłopcy krawat, rodzice - przygotowują eleganckie ubrania. Dzieci lubią takie rodzinne wyprawy, które na długo pozostają w ich pamięci.

Chociaż obecne obostrzenia z powodu pandemii utrudniają zrealizowanie wielu naszych marzeń i planów, to postaramy się odwiedzić prawdziwy teatr chociaż raz, kiedy nadarzy się ku temu okazja. Z jednej strony będzie to wspólnie spędzony czas z osobą kochaną – mamą czy tatą, babcią czy dziadkiem. Z drugiej natomiast – to czas spędzony w zupełnie odmiennym środowisku. Wizyta aktorów w przedszkolu, to nie to samo.

Kontakt dzieci z teatrem to nie tylko „bycie widzem”, ale również **zabawy w teatr**, podczas których dziecko pragnie także być aktorem. W przedszkolu podczas zajęć korzystamy z różnych form teatryków i obserwujemy ogromne zaangażowanie i radość dzieci. Dlatego zachęcamy Państwa do skorzystania z takiej zabawy, aby chociaż na chwilę oderwać swoje pociechy od telewizora, laptopa, komputera czy tabletu. Kreatywność Waszych dzieci na pewno Was zaskoczy. Wystarczy tylko podsunąć pomysł, jakieś rekwizyty i nadzorować bezpieczeństwo zabawy, a korzyści dla „małych aktorów” ocenicie sami.

Zabawy w teatr:

- pozwalają przyjąć określone role,
- rozwijają mowę, poprawność wypowiedzianych słów, staranną dykcję,
- skłaniają do rozumienia słownictwa, lepszego zapamiętywania tekstu,
- uczą koncentracji uwagi,
- uczą wiary we własne możliwości,
- rozwijają wyobraźnię, pomysłowość oraz swobodną, twórczą aktywność,
- pozwalają wykazać się, wyzwolić swoją energię w ramach twórczości słownej czy ekspresji ruchowej,
- uczą współpracy, współdziałania, porozumiewania się w zespole, rozwiązywania konfliktów,
- pomagają przełamać treść i towarzyszące jej lęki, opory i stres,
- pomagają przenieść się do świata fantazji, gdzie dobro zwycięża zło itd.

Warto zachęcać dzieci, aby same dobierały sobie rekwizyty potrzebne do odgrywania ról. Możemy wykorzystać np. koc, kilka krzeseł, kartony, lalki, maskotki, stare ubrania itp. Mamy do wyboru najróżniejsze, domowe formy teatryków np.

- **teatrzyk sylwetkowy (wycinanek)** - przygotowujemy papierowe postacie i przyklejamy je np. taśmą do patyczka od szaszłyków,
- **teatrzyk kukielkowy (lalek, pacynek)** - kukielki, pacynki wykonane samodzielnie lub gotowe, możemy wykorzystać także codzienne zabawki dziecka, lalki, misie itp.,
- **teatrzyk paluszkowy** – możemy ozdobić nasze dłonie wzorami, namalować oczy, usta, nos,
- **pantomima** – tu przyda się ruch, mowa ciała i gest,
- **teatrzyk cieni** – np. przygotowujemy lampkę nocną i nasze dłonie, z których możemy wyczarować ciekawe cienie rzucane na ścianie,
- **teatr żywego aktora** – aktorami są dzieci i my.

Zabawy teatralne wywierają duży wpływ na kształtowanie charakteru i osobowości dzieci, wyostrowają zmysł obserwacji oraz rozładowują nagromadzone emocje. Dają możliwość wspólnego działania, wspólnej radości z osiągniętego celu. Dziecko wcielając się w fikcyjną postać, przeżywa losy bohaterów literackich, utożsamia się z nimi, często naśladując ich postępowanie. Zabawy „na

niby” pozwalają kształtować uczucia, przyswajając właściwe postawy moralne, a także uczą dziecko cieszyć się i smucić, oraz dostrzegać dobro i zło. A zatem - **bawmy się z dziećmi w teatr** .

Drodzy Rodzice!

Jeżeli macie ochotę pobawić się z dziećmi w teatr i zaprosić dziadków na wspólnie przygotowany spektakl np. z okazji Walentynek możecie skorzystać z poniższej propozycji. Miłej zabawy!

„Zakochana żaba” - T. Śliwiak

Narrator:

Zakochała się żaba w ogórku kiszonym.

Żaba :

Ach, ożeń się ze mną! Przecież nie masz żony.
Ty jesteś zielony. Ja też w tym kolorze.
Ładna będzie z nas para, więc ożeń się, ożeń!
Jeśli zechcesz, to będę mieszkać z tobą w słoju.

Narrator:

A ogórek na to.

Ogórek:

Zostaw mnie w spokoju! Nie pleć bredni, żabo.
I skończ te zaloty. Nie chcę Cię, boś brzydka
I czuć od Ciebie błotem.

Narrator:

Żaba na to jak nie zarechocze:

Żaba:

Ja jestem brzydka?!
Patrzcie go - wymoczek!!!

Narrator:

Nikt na świecie nie wiedział, daję na to słowo
Aby żaba została, panią ogórkową.



„Żuk” - J. Brzechwa

Narrator:

Do biedronki przyszedł żuk. W okieneczko puk – puk - puk
Panieczka widzi żuka:

Biedronka:

Czego pan tu u mnie szuka ?

Narrator:



Skoczył żuk jak polny konik, z galanterią zdjął melonik
I powiada:

Żuk:

Wstań biedronko. Wyjdź, biedronko, przyjdź na słonko
Wezmę ciebie aż na łączkę, i poproszę o twą rączkę.

Narrator:

Oburzyła się biedronka:

Biedronka:

Niech pan tutaj się nie błąka, Niech pan zmiata i nie lata,
I zostawi lepiej mnie,
Bo ja jestem piegowata ,
A pan- nie!

Narrator:

Powiedziała co wiedziała i czym prędzej odleciała,
 Poleciała, a wieczorem ślub już brała - z muchomorem.
 Bo od środka aż po brzegi miał wspaniałe, wielkie piegi.
 Stąd nauka jest dla żuka:
 Żuk na żonę żuka szuka.

Opracowała: Krystyna Oszmian

Na podstawie:

- Z. Wójcik – „Zabawa w teatr”, Warszawa 1991
- <https://www.karuzela.org/zlobek-sensoryczny-karuzela/item/1051-rola-teatru-w-zyciu-dziecka.html>
- <http://rozwinskirzydla.info/teatr-w-zyciu-dziecka/>

❖ JAKIE MAMY PLANY

Grupa I – Smerfiki <ol style="list-style-type: none"> 1. W lodowej krainie. 2. Moje zmysły. 3. Zwierzęta egzotyczne. 4. Ogródek na parapecie. 	Grupa II – Gumisie <ol style="list-style-type: none"> 1. Poznajemy kosmos. 2. W świecie zegarów. 3. Warszawa stolica polski. 4. Zielony ogródek na parapecie.
Grupa III – Pajacyki <ol style="list-style-type: none"> 1. W karnawale same bale. 2. Kim będę gdy dorosnę. 3. Książka – skarbnica wiedzy. 4. Sztuka wokół nas. 	Grupa IV – Kubusie <ol style="list-style-type: none"> 1. W świecie dinozaurów. 2. Życie w krainie śniegu. 3. Odmierzamy czas. 4. Zielony kącik na oknie.

❖ KĄCIK PODZIĘKOWAŃ

Dziękujemy **Radzie Rodziców** za pomoc w przygotowaniu paczek na „choinkę”.



❖ NAUCZYŁEM SIĘ W PRZEDSZKOLU

Grupa I – Smerfiki	Grupa II - Gumisie	Grupa III - Pajacyki	Grupa IV - Kubusie
„Eskimosek” - wiersz To jest mały Eskimosek Ma czerwony z mrozu nosek Ma kubraczek z futra foki Co mu mocno grzeje boki Szyła mama go synkowi Kiedy tata ryby łowił. <i>S. Raczyński</i>	„Planety” - wiersz Słońce to gwiazda, świeci na niebie. Ciepłe promienie wysyła do Ciebie. Merkury, Wenus to Słońca sąsiedzi, może je człowiek kiedyś odwiedzi? Potem jest	„Wszyscy dla wszystkich” - wiersz Murarz domy buduje, Krawiec szyje ubrania, Ale gdzieżby co uszył, Gdyby nie miał mieszkania? A i murarz by przecie	„Chrup Nowalijki” – wiersz Chrup nowalijki dla zdrowia i urody, A kto je wcina – ten czuje się zdrowy i młody. Wybór wielki - jest ich na wiosnę pełno, Więc wybierzesz coś dla

<p>„Nasze zmysły” – piosenka (sl. i muz. Bożena Forma) Nosem oddychamy – raz, dwa, raz i dwa, każdy zapach rozpoznamy – raz, dwa, raz i dwa.</p> <p>Uszy słyszą dźwięki – raz, dwa, raz i dwa, także słowa tej piosenki – raz, dwa, raz i dwa.</p> <p>Patrzmy oczami – raz, dwa, raz i dwa, kształty i kolory znamy – raz, dwa, raz i dwa.</p> <p>Usta – ważna sprawa – raz, dwa, raz i dwa, oddychamy, rozmawiamy – raz, dwa, raz i dwa.</p>	<p>Ziemia, wszyscy ją znamy. Za Ziemią Mars częściowo zadbany. Pokryty pyłem oraz skałami i nieczynnymi już wulkanami. A dalej Jowisz, Saturn i Uran, Neptun hen w gwiazdnych chmurach. Wokoło Słońca się przemieszczają i tajemnice swoje wciąż mają.</p> <p style="text-align: right;"><i>B. Forma</i></p> <p>„Układ Słoneczny” – piosenka <i>Śpiewające Brzdące</i> https://www.youtube.com/watch?v=MqrAV8D2zMs</p> <p>1. Dookoła Słońca Planety biegają. Kręcąc się wesoło, Ciągłe się ścigają.</p> <p>Ref.: Merkury, Wenus, Ziemia, Mars, Po swoich orbitach biegają na czas. Jowisz, Saturn, Uran chcą wyprzedzić je, Neptun choć na końcu, także ściga się. (2x)</p> <p>2. Która z planet pierwsza, Dobiegnie do mety, Tego nikt powiedzieć, Nie może niestety.</p> <p>Ref.: Merkury, Wenus...</p>	<p>Na robotę nie ruszył, Gdyby krawiec mu spodni I fartucha nie uszył.</p> <p>Piekarz musi mieć buty, Więc do szewca iść trzeba, No, a gdyby nie piekarz, Toby szewc nie miał chleba.</p> <p>Tak dla wspólnej korzyści I dla dobra wspólnego Wszyscy muszą pracować, Mój małańki kolego.</p> <p style="text-align: right;"><i>Julian Tuwim</i></p> <p>„W podróż z książką” - piosenka</p> <p>Ref.: Nie wychodząc z domu. Nie mówiąc nic nikomu, w daleką podróż możesz dziś wyruszyć Możesz śmiać się i wzruszyć</p> <p>1. Biblioteka to niezwykły dworzec W którym książka takim jest pociągiem Co w daleką podróż Cię zabierze. Nie po torach, ale po papierze</p> <p>Ruszaj w drogę, akcja się zaczyna. Pana Kleksa spotkasz i Franklina I Harry’ego albo Mikołajka. Wszystko przecież jest możliwe w bajkach</p> <p>Ref. (x2)</p> <p>2. Gdy zostaniesz książek przyjacielem, to przeżyjesz pięknych przygód wiele. Pełna wiedzy będzie Twoja głowa No i poznasz całkiem nowe słowa</p>	<p>siebie na pewno. Rzodkiewkę, sałatę i szczypiorek, zawsze smakuj z wesołą minką, i pamiętaj o rosnącej z nią witaminką Ale, by odżywiać się prawidłowo, Musisz jeść je zawsze - na surowo! <i>(autor nieznany)</i></p> <p>„Paulinie jest zimno nawet latem”- piosenka</p> <p>1. Wiecznie zimno jest Paulinie. Chodzi zgięta, jak staruszka. Marznie latem, marznie w zimie Z trudem rano wstaje z łóżka. Strasznie zimno jest Paulinie, wciąż się trzęsie i ma drgawki Widać to już po jej minie Z zimna aż jej drżą nogawki</p> <p>Ref.: Hen daleko, na północy igloo domem jest dla ludzi. Trzeba mieć aż dziesięć koców By się w ciepłym łóżku budzić.</p> <p>2. Gdzieś tam latem są upały, w słońcu ciało ludziom płonie A Paulinie przez dzień cały trzęsą się od zimna dłonie. Są wakacje, słońko praży, po jeziorze łódki płyną, Mnóstwo ludzi gdzieś na plaży A ta w domu pod pierzyną</p> <p>Ref.: Hen daleko...</p> <p>3. Każdy latem lody wcina i zakłada krótkie spodnie. Każdy, ale nie Paulina, jej w kozuchu jest wygodnie Lecz to wcale nie jej wina, że wciąż chodzi z zimnym nosem To normalne, gdyż Paulina - jest prawdziwym Eskimosem</p>
--	--	---	--

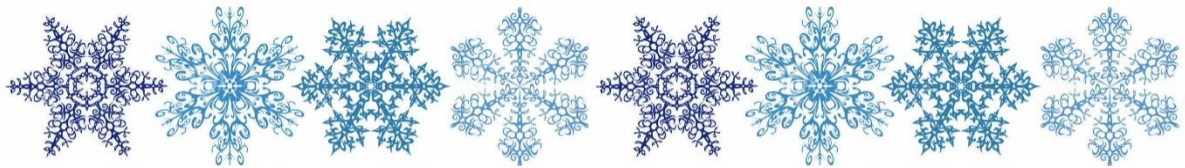
❖ UŚMIECHNIJ SIĘ

Na przystanku autobusowym pewna pani widzi małego chłopca strasznie umorusanego i zasmarkanego.

- Chłopcze, czy ty nie masz chusteczki?!
- Mam, ale obcym nie pożyczam.

Jaś wita ciocię, która przyjechała w odwiedziny:

- Dzień, dobry ciociu! Ale się tata ucieszy! Woła radośnie.
- A to dlaczego, kochanie?
- Bo przed chwilą powiedział, że tylko ciebie brakuje nam do szczęścia.



Opracowanie i skład komputerowy: Anna M. Guziejko

